

Uit het leven van .... Rolf

VAN REVALIDEREN NAAR HUIS EN LEREN.....

Het revalidatiecentrum laat zich het beste omschrijven als een station in je leven. Op dit station gebeurt alles wat er op een station in de echte wereld ook gebeurt. Als je geluk hebt staat de trein die je verder brengt in het leven klaar en kan je gelijk instappen voor vertrek... Of zoals in mijn geval naar binnen rijden met een elektrische rolstoel... Voor sommige mensen stond de trein niet klaar, deze had vertraging of ze stonden op het verkeerde perron. Als het uiteindelijk toch lukt om een trein te nemen blijkt het een stoptrein of nog erger, rijdt hij de verkeerde kant op.

Gelukkig voor mij niks van dat alles, ik ben samen met mijn gezin op de trein gestapt. We zijn op reis gegaan en tijdens die reis zijn er dingen gebeurd, leuke dingen en minder leuke dingen. Maar we zijn op reis en die trein boemelt of dendert door..... door zonder te stoppen net als het echte leven. Het is echter moeilijk. Eerst had ik zekerheden in het leven, nu ontbreekt een "spoorboekje" of de mogelijkheid om vragen te stellen aan medereizigers.

Toen kwam Rehab Academy op mijn weg en was bereid om een stukje mee te reizen. Het voordeel? Rehab Academy heeft geen spoorboekje, dat heeft niemand, maar wel reiservaringen en contacten met medereizigers.

Wat heeft dit voor mij betekend? Voor mij en mijn

meereizende gezinsleden? Het is belangrijk om te zien dat je de juiste richting op gaat en dat waren (en zijn!) we. Maar net als andere reizen, het kan altijd beter. Het reisgezelschap waarmee ik onderweg ben in mijn leven heeft een turbulente tijd gehad voordat we de trein instapten. De rollen zijn gewijzigd van reisleider ben ik ineens "meereizend voorwerp" geworden of toch niet? In mijn geval was ik meer een meereizende mond... Doordat ik verbaal sterk was (ben;-) drukte ik op mijn manier een stempel op de reis. Het voorhouden van een spiegel of nog beter het confronteren met mijn werkwijze was één van de dingen die bij het instappen van Rehab Academy aandacht kreeg. De gesprekken over de nieuwe rolverdeling is zeker iets waar wij als gezin veel aan hebben gehad.

Dan zijn er ook nog de medereizigers, ervaringsdeskundigen, die hun eigen bagage en reiservaringen hebben. Wat door één van hen treffend werd verwoord: "Wat een ervaringsdeskundige in een rolstoel zegt, blijft mij beter bij als wanneer iemand in een witte jas iets zegt". Een aantal van deze ervaringsdeskundigen zitten in het netwerk van Rehab Academy maar ook gewoon bij jou in de trein en reizen gezellig een stukje mee.

Wat is dit voor een verhaal mocht je denken? Het is voor mij een manier om de ervaringen van mijn dwarslaesie op papier te zetten... Het is ook illustratief hoe ik met bepaalde situaties omga, liever het werken met of vanuit een metafoor om zo dingen voor mij makkelijker te omschrijven.

Wel is het voor mij duidelijk: ik ben positief ingesteld en ik heb bewust gekozen om de reis voort te zetten met het gezin (mijn lieve vrouw en onze twee jongens). Ondertussen is de elektrische rolstoel ingeruild voor een handbewogen exemplaar met een bijpassende aankoppel handbike. Met deze combinatie alweer 15.000km afgelegd. Dit vraagt inzet van mij maar zeker ook van mijn gezinsleden en soms moet je even op je rol gewezen worden. Dit is zeker een verdienste van Rehab Academy. Om op de berg te genieten van het uitzicht moet je uit het dal komen. - Rolf